

JÚL

Ak ide o zlú vec, nepridávaj sa k väčšine.

2. Mojžišova 23,2

Pondelok 1. 7.

Ďakujte Hospodinovi, lebo je dobrý, lebo naveky trvá jeho milosť. Žalmy 106,1

Všetko, čo konáte slovom alebo skutkom, všetko robte v mene Pána Ježiša a skrze neho ďakujte Bohu Otcovi. Kolosanom 3,17

Prvý verš Žalmu 106 otvára úvod k žalmu, ktorý je aj jeho hlavnou myšlienkou. V úvode oslavuje Hospodina a zdôrazňuje zachovávanie zákona. Žalmista volá na Hospodina na základe jeho príslušnosti k Božiemu ľudu a pripomína si dedičstvo tohoto ľudu. To dedičstvo je Hospodinova láskyplnosť. Následne priznáva, že je rovnako hriešny ako generácie pred ním. Začne postupne vyčítať mnohé prejavy neposlušnosti a vzdorovitosti tohoto národa voči Bohu. Podrobne vyčíta dejiny hriechu Izraela. Opisuje Boží hnev, trest, ale nakoniec aj Božiu záchranu. Napriek Božej záchrane tento ľud stále odporuje Bohu a upadá „vo svojej neprávosti“. Žalmista uzatvára tento žalm volaním na Hospodina, aby ich znova zachránil. Ako by v tomto žalme opisoval typicky ľudský kolobeh úpadku, volania po spáse a odpustení, čo je tak typické pre dejiny Izraela a pre kresťanov. V tomto kolobehu hriechu – volania po spáse – odpustení nesmieme zúfať, lebo naveky trvá jeho milosť pre úprimného kajúcnika.

Jeremiáš 20,7-11 :: 2. Mojžišova 19,16-25

Utorok 2. 7.

Tí, čo Hospodina milujú, budú ako slnko pri východe vo svojej sile. Sudcov 5,31

Ježiš hovorí: „Vy ste svetlo sveta. Mesto, ktoré leží na vrchu, sa nedá ukryť. Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi.“ Matúš 5,14.16

Kresťanstvo sa nedá žiť anonymne. Právě kresťanstvo je doslova vidieť. Viera premieňa naše vnútro, ale prechádza naskrz naším duchom, dušou až von do telesného sveta. Vnútoraná premena sa prejaví aj navonok. Autentické kresťanstvo zažiarí Kristom. Kto raz spoznal Božiu milosť prechádza transformáciou, začína postupne stále viac odrážať Kristovu lásku ako „slnko pri východe“. Svet toto svetlo veľmi potrebuje. Je toľko oblastí, toľko možností ako môžeme nechať zažiarit' Krista od jednoduchých skutkov lásky až po sofistikované programy, ktoré premieňajú tento svet. Každý z nás má príležitosť nechať Ho zažiarit'. Zažiarit' neznamena okoloidúcich oslepiť, ale nechať mihnúť Božiu milosť. Často to takmer nič nestojí a pri tom to môže toľko zmeniť.

Ezechiel 2,3-8a :: 2. Mojžišova 20,1-21

Streda 3. 7.

Roztrhnite si srdcia, a nie rúcha, vráťte sa k Hospodinovi, svojmu Bohu!
Joel 2,13

Boli ste draho vykúpení. Oslavujte teda Boha vo svojom tele.
1. Korinťanom 6,20

Joel v tejto časti vyzýva na návrat k Hospodinovi celým srdcom. Nie je možné činiť pokánie bez uvedomenia si hrôzy vlastného hriechu. Trhanie si rúcha bolo často viditeľným prejavom zármutku a pokánia. Je to vonkajší prejav, ale často sa robil bez skutočného obsahu. Človek, ktorý si trhá rúcho, pôsti sa, ale nečiní pokánie v srdci sa nevracia celým svojim srdcom k Hospodinovi. Takýto človek neroztrhne svoje srdce, iba svoje rúcho. Boha neoklame. Môže si síce myslieť, že vďaka nejakým skutkom odčiní svoje priestupky, ale bez skutočného pokánia to nepôjde. Skutočné pokánie nie je možné simulovať. Keď Adam a Eva boli usvedčení z hriechu schovávali sa pred Hospodinom, keď bol Dávid konfrontovaný so svojim prečinom roztrhol si srdce a činil pokánie. Nech sa Duch Svätý dotkne našich srdc, aby sme hriech neschovávali, aby sme sa nesnažili oklamať Boha, ale aby sme sa Mu vedeli celí odovzdať a po pokání aj vedeli odpustenie prijať.

Galaťanom 1,13-24 :: 2. Mojžišova 23,1-9

Štvrtok 4. 7.

Blahoslavený, kto myslí na bedára. Hospodin ho zachráni v deň nešťastia.
Žalmy 41,2

Nezabúdajte však na dobročinnosť a spoločenstvo, lebo v takých obetách má Boh záľubu. Hebrejom 13,16

Viera v Boha vždy prichádza v dvoch rozmeroch. Potom ako sa vydáme Kristu, prichádza zmena pohľadu na to, kto sme my, kto je Boh a aký je náš vzťah s Ním. To je prvá, počiatočná zmena. Je to rozmer nášho vzťahu medzi nami a Otcom v nebesiach, medzi „ja“ a „Ty“. Mení sa naša identita, lebo ju nachádzame v Bohu. Kresťanstvo však nekončí len vertikálou rovinou, ale pokračuje aj horizontálne. Meníme náš pohľad aj na „ja“ a „oni“, na pohľad na iných ľudí. Vidíme svoj, ale aj ľudský úpadok a potrebu Boha. Vidíme iných cez krv, ktorá nebola vyliata len pre nás, ale aj pre všetkých ostatných. Začínáme vidieť aj potreby iných a naučíme sa, že Boh najvyšší si nás používa, aby sa staral o ostatných. Vidíme ako Boh miluje aj iných rovnako ako nás. A tak ako On obetoval to najdrahšie, čo mal, by sme mali byť obetovať seba.

Skutky apoštolov 15,4-12 :: 2. Mojžišova 23,10-19

Piatok 5. 7.

Sviatok slovanských vierozvestcov Cyrila a Metoda

Hospodinovi ctitelia, dúfajte v Hospodina! Žalmy 115,11

Pozrite sa na nebeské vtáky: nesejú ani nežnú, ani nezhrmažďujú obilie do sýpok, a váš nebeský Otec ich živí. Matúš 6,26

Táto časť Písma by sa dala ľahko zle interpretovať, ako povolanie do totálnej askézy. Odhodit' všetky naše iniciatívy, stať sa „mníchom“ a žiť len z „milosti božej“. Bola by to škoda takto to vykladať, lebo Písmo tu poukazuje na niečo veľmi dôležité. Poukazuje na to, čo má byť v centre toho, čo nás poháňa smerom k životu. Čo má byť príčinou toho, že máme odvahu žiť. V centre nášho bytia nemá byť snaha o zhromažďovanie

„obilia“, ale má to byť nádej v Hospodina. Ako kresťania sme nositelia nádeje, aj v zlých životných situáciách máme stále nádej, lebo máme Krista. A vďaka nemu nie len, že máme vôľu k životu, ale aj odvahu žiť.

Rimanom 9,14-23(24-26) :: 2. Mojžišova 23,20-33

Sobota 6. 7. Pamätný deň upálenia Majstra Jána Husa

Kto býva v úkryte Najvyššieho, odpočíva v tóni Všemohúceho, nech povie Hospodinovi: „Moje útočisko a moja pevnosť je môj Boh, v ktorého dúfam.“ Žalmy 91,1-2

Boh mi však pomáhal, a tak tu v tento deň stojím ako svedok pred malými i veľkými. Skutky apoštolov 26,22

Unášaný vo víre životných okolností je ťažké nepodľahnúť pocitu bezmocnosti a zúfalosti, keď sa ocitneme v okolnostiach, ktoré sú pre nás tragické. Keď prežívame hlboké utrpenie, je to niečo veľmi reálne a konkrétne. Nemusíme podľahnúť beznádeji a zúfalosti, lebo sa môžeme utiekať k Hospodinovi a čerpať z Neho nádej žiť. Corrie Ten Boom, v realite vyhladzovacieho tábora, po smrti jej otca i sestry sa nepoddala beznádeji. Nepovedala si, že „tu už končím“, že po tom všetkom, čo pre Boha obetovala sa už ďalej nedá. Naopak uvedomovala si, že náš dobrý Otec to má pod kontrolou a primkla sa ešte viac k Nemu. Nech nám náš Otec nebeský dá silu a vytrvalosť v nádeji, aby sme sa nevzdali nádeje až do konca.

2. Korinťanom 12,1-10 :: 2. Mojžišova 24,1-18

Nedeľa 7. 7. 6. nedeľa po Svätej Trojici

Ak sa bezbožný odvráti od svojej bezbožnosti, ktorú páchal, a bude uskutočňovať právo a spravodlivosť, ten si zachová dušu pre život. Ezechiel 18,27

Veď čo osoží človeku, ak získa hoci celý svet, ale uškodí svojmu životu? Matúš 16,26

Na viacerých amerických televíznych kanáloch ukazovali súdny proces s človekom, ktorý zavraždil svoju manželku aj syna. Obhajoba sa ho pokúšala vysekať s odvolaním sa na to, že on si na nič nepamätá. Náš text hovorí o Pánu Bohu ako o spravdliivom sudcovi, ktorý sa vie nad nami zmiľovať, keď sa odvrátime od poblúdení svojho života a začneme „uskutočňovať právo a spravodlivosť“. Naše ľudská spravodlivosť je však veľmi nedokonalá a veľmi vzdialená od pravdy, lebo aj napriek úsiliu hľadať pravdu, tá je nám stále vzdialená, nech sa akokoľvek namáhame. Preto nás Pán Ježiš, Boží Syn, volá „Podďte ku mne všetci, ktorí pracujete a ste obťažaní a ja vám dám odpočinutie“ (Ján 11.28), lebo len v „Božom svetle vidíme svetlo“ (Ž 36,10).

Pondelok 8. 7.

Lebo na vlastné oči ste videli všetky veľké skutky, ktoré Hospodin konal. 5. Mojžišova 11,7

Keď sme vás oboznamovali s mocou a príchodom Pána Ježiša Krista, nepridržali sme sa nejakých vymyslených bájí, lebo sami sme boli očitými svedkami jeho velebnosti. 2. Petrov 1,16

„Kniha knih“ -- Biblia, je unikátna nielen tým, že sa sama skladá z rôznych kníh, ale hlavne svojím významom, tým že opisuje ako Pán Boh konal s ľuďmi a ako sa im dával poznať počas tisícročí. Vyvrcholením tohoto procesu bolo, keď poslal na svet svojho Syna, aby ho ľudia videli a stali sa očitými svedkami jeho skutkov, božskej moci a slávy. Apoštol Peter svedčí, ako spolu s Jánom a Jakubom videli Kristovu veľnosť na vrchu premenenia, kde s ním Mojžiš a Eliáš hovorili o jeho smrti, ktorú mal podstúpiť v Jeruzaleme. Naša viera nie je založená na vymyslených bájkach, ale na svedcových očitých svedkov, apoštolov, ktorí boli ochotní za pravdu aj zomrieť.

2. Mojžišova 14,15-22 :: 2. Mojžišova 25,1-22

Utorok 9. 7.

Nech je nám Boh milostivý a žehná nás. Žalmy 67,2

Ježiš bral deti do náručia, kládol na ne ruky a požehnával ich. Marek 10,16

„God bless“ je biblický pozdrav, ktorý sa v angličtine bežne používal. Už nie tak často sa používa aj v súčasnosti. Je želaním Božieho požehnanie, želaním všetkého dobrodenia, ktoré prijímame z Božích rúk. Podrobný zoznam čoho sa požehnanie týka čítame hneď v prvej časti Biblie v 5. knihe Mojžišovej (Dt 28, 1-14). Najstručnejšie vyjadrenie podstaty požehnanie sa používa dodnes: „Nech ťa Hospodin požehná a nech ťa ochráni! Nech Hospodin rozjasní nad tebou svoju tvár a nech ti je milostivý! Nech Hospodin obráti svoju tvár k tebe a nech ti udelí pokoj! Takto nech kladú na Izraelitov moje meno a ja ich požehnám. („Áronovské požehnanie“ - Nm 6, 22-27)

Božie požehnanie potrebujeme všetci, aby sme mali plný život a vykonali svoje poslanie na tejto zemi.

1. Mojžišova 32,23-32(33) :: 2. Mojžišova 31,18 – 32,14

Streda 10. 7.

Niet nikoho, kto by čokoľvek vytrhol z mojej ruky. Kto zvráti to, čo urobím? Izaiáš 43,13

Nech sa teda nikto nechváli ľuďmi, veď všetko je vaše. Vy ste však Kristovi a Kristus je Boží. 1. Korinťanom 3,21.23

V čase, keď si Pán Boh vybral Izaiáša za proroka, bolo v krajine veľké duchovné odpadnutie. Ľud naďalej vykonával formálne náboženské obrady, pinášal do chrámu dobre vykrmené obetné zvieratá, slávil sa rôzne náboženské slávnosti, mali všetkého dostatok, ale žili bez pokánia, v spurnosti, modlárstve, úplatkárstve. Hospodin preto na nich dopustil vojny, pustošenie a utrpenie, z ktorého si odvádza svojich verných. Uistuje ich, že je stále tým istým silným Bohom vykupiteľom a nikto mu ich nevytrhne z rúk. Povzbudzuje ich, aby nespomínali na staré dobré časy, lebo učiní všetko nové a ľud, ktorý si vytvorí, bude rozprávať jeho chválu. Vernosť Pánova dáva aj nám silu v tomto rozbúrenom svete.

Skutky apoštolov 16,23-34 :: 2. Mojžišova 32,15-29

Štvrtok 11. 7.

Miesto toho, aby im hovorili „vy nie ste môj ľud“, budú im hovoriť „deti živého Boha“. Ozeáš 2,1

Už nie si otrok, ale syn; a ak syn, tak skrze Boha aj dedič. Galatťanom 4,7

Obidva dnešné texty sa týkajú otázky rozdielov medzi originálom a napodobeninami. V Starej zmluve u proroka Ozeáša ide o to, kto je pravý Izraelita a kto sa k Izraelu iba pripojili. Mnohí boli pejoratívne označovaní ako menejcenní, ako takí, ktorí sa ani nemohli rátať za právoplatných príslušníkov Božieho vyvoleného ľudu. Nastal však problém, keď sa verný Izrael začal odvracať od Hospodina, smilnil a uctieval cudzích bohov.

V novozákonnej dobe sa tiež stalo niečo podobné. Apoštol Pavol v liste cirkvám v Galácii píše: „Čudujem sa, že od toho, ktorý vás povolal Kristovou milosťou, tak rýchlo prebiehate k inému evanjeliu.“ (Gl.1,6) To spočívalo v tom, že okrem viery v Krista niektorí nútili kresťanov pochádzajúcich z pohanov a z otrokov, aby sa podriaďovali aj židovskej obriezke. Ale Pán Boh poslal svojho Syna, aby sme aj my dostali synovstvo a do našich srdc Ducha Kristovho. Tak sa stávame rovnoprávnymi dedičmi bez obriezky a dodržiavania starozákonných predpisov.

Matúš 18,1-6 :: 2. Mojžišova 32,30 – 33,6

Piatok 12. 7.

Nevypadlo jediné slovo zo všetkých vzácnych sľubov, ktoré sprostredkoval jeho služobník Mojžiš. 1. kráľov 8,56

A počnúc od Mojžiša a od všetkých prorokov, vykladal im Ježiš, čo sa naňho vzťahovalo vo všetkých Písmach. Lukáš 24,27

Ach, tie sľuby! Kedy naposledy ste sľúbili niečo sebe, druhým či Pánu Bohu a nedodrжали to? Sľúbiť ešte ako tak, ale dodržať je omnoho náročnejšie. V dnešnej dobe sa bojíme pomaly aj niečo sľúbiť, lebo to znamená často vydržať aj to, čo sa nám nechce, alebo je mimo našej komfortnej zóny. Je čoraz viac mladých, ktorí si nedokážu sľúbiť vernosť (pred Pánom Bohom), lebo čo ak náhodou..., nech z toho môžem

bezpečne vycúvať. A tak je to s mnohým. Na koho sa vlastne dnes dá ešte spoľahnúť?! Priatelia, očakávať dokonalosť od hriešneho človeka je nielen omyl, ale aj utópia. Naše spoľahnutie v každom čase je iba pri Pánových nohách. On je Ten istý včera, dnes i naveky. Svoje sľuby všetky do bodky naplnil. Sme v očakávaní ešte jedného.. Pán Ježiš príde druhýkrát na zem vo svojej sláve. Naplň svoje srdce touto pravdou a očakávaj na Neho!

1. Jánov 5,6-10 :: 2. Mojžišova 33,7-11

Sobota 13. 7.

Kto to vykonal a spôsobil? Ten, čo od začiatku povoláva pokolenia, ja Hospodin som prvý a budem aj s poslednými – ja som to! Izaiáš 41,4

Neboj sa! Ja som Prvý a Posledný a Živý. Zjavenie Jána 1,17

Dôležitosť priateľstva ako takého asi netreba nikomu vysvetľovať. Ak takéto človeka máme vo svojom živote, sme obdarovaní veľmi vzácnym darom. Všetko mu môžeme povedať bez vyberania slov a zostáva aj vtedy, keď všetci odišli. Dnes upriamme svoj zrak na ešte vzácnějšího Priateľa – Pána. Toho, ktorý všetko stvoril, všetkému múdro, rešpektujúco a spravodlivo vládne. Toho, ktorý si teba i mňa vyvolil, a preto poslal Svojho Syna na strašnú smrť. Ani tam však Jeho účinkovanie nekončí. On vstal z mŕtvych. Žije a už neumiera! Nám ustráchaným pripomína: neboj sa a to v každý jeden deň: „Ja som“. Nech naše srdce naplní táto pravda, istota a nádej - On začína, On dokončí.

Zjavenie Jána 3,1-6 :: 2. Mojžišova 33,12-23

Nedeľa 14. 7. 7. nedeľa po Svätej Trojici

Hospodinovi patrí zem i to, čo ju naplní, svet i tí, čo ho obývajú. Žalmy 24,1

A tak teda už nie ste cudzinci a prisťahovalci, ale ste spoluobčania svätých a členovia Božej rodiny. Efezanom 2,19

Patíš Hospodinovi? Možno zvláštna otázka. Chodím predsa do kostola, občas si prečítam aj Bibliu. Ovládam prikázania, aj Modlitbu Pánovu. Robím dobré a prospešné veci - to stačí, či? Bezpochyby je dobré všetko toto vo svojom živote ovládať, mať a robiť. Ale to nestačí. Nedávno som videla na internete taký výrok, že kresťanom sa nestaneme tým, že chodíme do kostola, tak ako ani autom sa nestávame vstupom do garáže. Patriť do Božej rodiny znamená srdcom a celým životom vyznávať, že Ježiš je Pán. Iba cez Neho možno prísť k Bohu Otcovi a prijať „čestné“ a vybojované miesta v Jeho kráľovstve. Pozvi Ho k sebe, do svojho ja. Čaká s otvorenou náručou. Ak Mu patíš, ďakuj, že sa ti dostalo tej prevzácnej milosti.

Pondelok 15. 7.

Hospodin zástupov je s nami. Jákobov Boh je náš hrad. Žalmy 46,8

Keď Ježiš vystúpil z člna, videl veľký zástup a zľutoval sa nad nimi, lebo boli ako ovce bez pastiera. Marek 6,34

Preto, aby sa mohlo niečo podariť a zvlášť v spoločenstve ľudí, je dobré postaviť na jeho čelo niekoho, kto vie reagovať v zložitých situáciách, trievo uvažovať, pozná smer a cieľ. Dobrý vodca je absolútny základ. – Rozmýšľam, čo asi videl Pán Ježiš, keď vystúpil z člna, ako sme to dnes čítali. Možno absolútny chaos, prosiace oči, množstvá hľadajúcich a blúdiacich. Tento obraz sa Mu naskytne aj dnes. Bez Jeho vedenia má náš život zlé smerovanie. Pobežujeme sem a tam, niekedy ani nevieme prečo a kam ísť. Niekedy čakáme len malé usmernenie či radu. Božia pomoc je preto nevyhnutná – pre teba i pre mňa. Naučme sa prosiť správne o Jeho vedenie a naplnenie Jeho vôle. Pod takýmto velením sa iste zdaria naše diela a úmysly (cf. Prís 16,3).

Ján 6,47-51 :: 2. Mojžišova 34,1-10

Utorok 16. 7.

Prečo hovoríš Jákob, prečo vravíš, Izrael: „Skrytá je moja cesta pred Hospodinom a moje právo uniká môjmu Bohu?“ Izaiáš 40,27

Ježiš im povedal: „Vy nechápaví a leniví srdcom uveriť všetko, čo hovorili proroci! Či nemusel Kristus toto všetko pretrpieť, a tak vojsť do svojej slávy?“ Lukáš 24,25-26

Povedzme si na rovinu, že cesta do Božieho kráľovstva nie je vždy ružová a priamočiara. Skôr opak je pravdou. Stretávajú nás rôzne výzvy a prekážky. Musíme často zápašiť. Niekedy nás možno prepadne aj otázka – tak „Pane, na čo je toto všetko? Počuješ ma? Či sa práve v tomto momente nebavíme spolu?“ Sama som si zažila už pár takých veľmi ťažkých zápasov. Pokušenie myslieť si, že Boh na nás zabudol, je veľmi veľké. Je však potrebné sa upokojiť, byť trpezlivý a zahĺbiť do slov Biblie. Hospodin uzavrel s človekom dohodu, že bude s ním v každom čase. „Nech je Hospodin, náš Boh, s nami, ako býval s našimi otcami, nech nás neopustí a nezavrhuje.“ – čítame v 1Kr 8,57. Takto žehná po modlitbe Šalamún zhromaždenie Izraelcov. Náš Boh sa odvtedy nezmenil. Taký verný bol, je a bude naveky. Touto pravdu sa povzbudzuj aj v čase súženia!

Matúš 22,1-14 :: 2. Mojžišova 34,27-35

Streda 17. 7.

„Toto však bude zmluva, ktorú uzavriem s domom Izraela po týchto dňoch,“ znie výrok Hospodina. „Svoj zákon vložím do ich vnútra a vpíšem ho do ich srdca. Budem im Bohom a oni budú mojím ľudom.“ Jeremiáš 31,33

Sú to Izraeliti, im patrí synovstvo aj sláva, aj zmluvy, im bol daný Zákon aj bohoslužba, aj prisľúbenia. Rimanom 9,4

Pán chcel požeňať svet prostredníctvom Izraela. Ako teda? Mal byť vzorom životného štýlu, ktorý by odrážal Božiu dobrotu a slávu. Izraelci sa mali klaňať svojmu Svoriteľovi, milovať svojich blížnych, vážiť si svojich rodinných príslušníkov. Taktiež mal poskytnúť svoj rodokmeň, aby sa celý svet mohol dostať k svojmu Spasiteľovi, Pánovi Ježišovi. Izraeliti boli teda správcami Božej zmluvy s Abrahámom. Práve preto mali byť oddelení – odlišní, svätí. Myslíte, že sa im to vždy darilo? Niekedy až výnimočne (Józua zdedil zaslúbenú zem), inokedy katastrofálne (lína

skazených kráľov). Pán Boh ich však všetkými skúškami preniesol. Robí to i s nami. I my sme tým Jeho ľudom. Naše srdcia nesú podpis nášho milujúceho Boha. Vážení, to je češť. Budme preto svedectvom a Ježišovou prítomnosťou v tomto svete.

Skutky apoštolov 10,(21-23)24-36 :: 2. Mojžišova 35,4-29

Štvrtok 18. 7.

Hospodin hovorí: „Ochránim ho, lebo pozná moje meno.“ Žalmy 91,14

Naňho zložte všetky svoje starosti, lebo on sa o vás stará. 1. Petrov 5,7

Slová preniknuté dôverou v Božiu pomoc, či ochranu. Tak ako žalmista, aj ap. Peter nás nabádajú a poukazujú na silu modlitby. To je jediný spôsob ako sa „pritúliť“ k Bohu a zažiť jeho blízkosť a istotu bezpečia v tých najťažších chvíľach života, ale aj v bežnom každodennom živote, tak uponáhľanom a ustarostenom, ktorý na nás tlačí a oberá nás o pokoj a slobodu. Práve preto žalmista hovorí: „Vyslobodím ho a ujem sa ho, lebo pozná moje meno.“ To, čo nás zotročuje je práve ustarostenosť o tento každodenný život. To je to, o čom hovorí Pán Ježiš: „Nik nemôže slúžiť dvom pánom; pretože buď jedného bude nenávidieť a druhého milovať, alebo jedného sa bude pridŕžať a druhým bude opovrhovať. Nemôžete slúžiť aj Bohu aj mamone. Preto vám hovorím: Nebuďte ustarostení o svoj život, čo budete jesť, ani o svoje telo, čím sa zaodujete. Či život nie je viac ako jedlo a telo viac ako odev?“ (Mt. 6). Pán Ježiš nám dáva ako príklad nebeských vtákov, ktoré, nesejú a nezhrmažďujú a predsa je o nich postarané. Slobodne sa vznášajú v oblakoch a ako im túto slobodu závidíme. Alebo poľné kvety, ktoré sú krásne, aj bez toho aby sa o to pričínili.

Ježiš hovorí, že práve ustarostenosť je vlastná pohanom a maloverným. Ap. Peter nám hovorí: „Na Neho zložte svoje starosti, on sa o vás stará.“ Inými slovami: „Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše. Preto nebuďte ustarostení o zajtrajšok; zajtrajší deň sa postará sám o seba. Každý deň má dosť svojho trápenia.“

1. Korinťanom 10,16.17 :: 2. Mojžišova 35,30 – 36,7

Piatok 19. 7.

Hľa, ja tvorím nové nebesia a novú zem, na predchádzajúce sa viac nebude spomínať. Izaiáš 65,17

Ján píše: „Videl som nové nebo a novú zem, lebo prvé nebo a prvá zem sa pomínuli a ani mora už niet.“ Zjavenie Jána 21,1

Pán Ježiš jedného dňa, po tom čo ho Židia súdili, že porušuje sobotu, povedal: „Môj Otec pracuje aj ja pracujem.“ Na inom mieste zas hovorí: „Ja Som svetlo sveta, kým je deň musíme pracovať, lebo prichádza noc, keď už nik nebude môcť urobiť nič.“ A opäť v tomto kontexte hovorí k nám: „Vy ste svetlo sveta a soľ zeme.“

Áno musíme pracovať, tvoriť. On tvorí skrze nás, skrze tých, do ktorých je vložený obraz nebeského Otca, pretože všetci, ktorí tento obraz prijali, keď sa manifestoval v Ježišovi Kristovi, majú právo a moc stať sa synmi a dcérami Božími (Jn 3).

Pavol v liste Rimanom vraví, že celé stvorenstvo doslova dychtí po tom. Po tom, aby sa zjavili, čiže manifestovali synovia Boží. A práve preto, aby tvorili, aby do tohto pomýleného a prevráteného sveta začali dávať svojim životom pravdivý obraz nebies, čiže Boha a obraz zeme, čiže pozemského života. Len tak môže byť odstránené zlo, o ktorom sa v antickom svete verilo, že jeho sídlo je v mori. Preto tak, ako Boh pracuje šesť dní a potom sa siedmi deň doslovne zastaví, tak aj Pán Ježiš nám dáva príklad svojho života, v ktorom pracuje, tvorí až do siedmeho dňa, keď sa zastaví a skrze kríž vchádza do pokoja, čiže do jednoty s nebeským Otcom.

Kríž je dokonalou manifestáciou obrazu nebies, čiže milujúceho nebeského Otca a dokonalého človeka, skrze ktorého bola táto láska manifestovaná na tejto zemi. Každý z nás je povolaný k tomu, aby sme boli nástrojom, skrze ktorý sa tá tvorivá moc, moc Božej lásky bude manifestovať a tvoriť nový obraz nebies a zeme.

Lukáš 22,14-20 :: 2. Mojžišova 40,1-17

Sobota 20. 7.

Spoznaj a vid', aké trpké a zlé je to, že si opustil Hospodina, svojho Boha, a nemáš zo mňa strach. Jeremiáš 2,19

Keď mladší syn všetko premrhal, nastal v tej krajine veľký hlad a on začal trpieť núdzu. Išiel teda a uchytil sa u jedného obyvateľa krajiny. Ten ho poslal na svoje pole pásť svine. Lukáš 15,14-15

Ludský život je akoby cesta, na ktorej sa učíme kráčať. Cesta, ktorá nás vedie do cieľa. Prechádzame niekoľkými etapami života, v ktorých robíme rozhodnutia a bohužiaľ nie vždy správne. Väčšinou sa učíme na svojich vlastných chybách a spôsobujeme si množstvo slz a bolesti.

Mladší syn si vzal svoje dedičstvo, čiže svoj život do svojich vlastných rúk a jeho rozhodnutie ho doviedlo na úplné dno. Uvedomil si to však až na tomto dne. Uvedomiť si, že som stratil ľudskú podstatu, že môj život nemá cieľ, je akoby „bumerang“, ktorý je odzvou na moje rozhodnutie. Jeremiáš to nazýva zločinom, nevernosťou: „Tvoj zločin ťa stresce, skárajú ťa tvoje nevernosti. Nuž vedz a vid', aké je zlé a trpké, že si opustil Pána, svojho Boha, že si nemal bázeň predomnou, hovorí Pán, Jahve zástupov.“ To nie Hospodin nás tresce, ale naše zločiny, alebo ak chceme hriechy. To, čo vo svojej podstate znamená slovo hriech, je minutie sa cieľa, minucie sa cieľa života. Robiť rozhodnutia (zločiny, hriechy), ktoré produkujú bezcieľny a prázdny život. Život trpký bez bázne Božej.

Je tu ale Nebeský Otec, ktorý nám aj napriek tomu vychádza v ústrety a je pripravený obnoviť našu identitu, našu ľudskosť. Vrátiť nás do stavu synov a dcér a pozýva nás na hostinu kde je možné sa radovať.

Život je táto hostina, na ktorej ten kto obsluhuje je náš nebeský Otec. Život v prítomnosti nebeského Otca je radosť, láska a pokoj v Bohu.

Zjavenie Jána 19,4-9 :: 2. Mojžišova 40,34-38

Nedeľa 21. 7. 8. nedeľa po Svätej Trojici

Hľa, na vrchoch nohy posla blaha, ktorý ohlasuje pokoj. Nahum 2,1

Ježiš Kristus prišiel, zvestoval pokoj vám, čo ste boli vzdialení, a pokoj tým, čo boli blízki. Efezanom 2,17

Pokoj, „šalom“, o ktorom hovorí ap. Pavol: „A Boží pokoj, ktorý prevyšuje každú chápanosť, uchráni vaše srdcia a vaše mysle v Kristovi Ježišovi.“ Pokoj, ktorý chráni. Pokoj, ktorý nie je podmienený tým čo má

pôvod vo vonkajšom svete. Je to pokoj, ktorý vychádza a pochádza z vnútra našej bytosti. Veď na inom mieste hovorí Ježiš: „Oheň som prišiel priniesť na Zem. A čo chcem? Len aby už vzplanul. Hovorím Vám, neprišiel som priniesť pokoj, ale rozdelenie.“ Rozdeľuje, aby boli zjavné dva svety, v ktorých sa nachádzame. Svet nám ponúka čokoľvek a dáva nám, na čo s i len pomyslíme, len aby nám zastrel náš vnútorný zrak. Takto si myslíme, že vidíme a v skutočnosti sme slepí. Nevieme rozoznať pravdu od lži, pretože každý, kto žije v hriešnom stave, nemôže prežívať pravý pokoj. Ten dáva len a len ten, ktorý ho z „vrchov“ ohlasuje. Ohlasuje ho z vyššej perspektívy. Začujeme a prímame ho len keď zatúžime byť slobodní od farchy sveta.

On ho neohlasuje tým, že o ňom hovorí, ale On sám je tým pokojom, On nám ho predstavuje svojím životom a postojom k životu. K pravým hodnotám života. Totiž najväčším nepriateľom človeka je jeho vlastný život. Ten nás oberá o pokoj a radosť. Preto hovorí Pán Ježiš: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme každý deň svoj kríž a nasleduje ma. Lebo kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, zachráni si ho“. (Lk 9, 23-24)

Preto Pavlove slová: „O nič nebuďte ustarostení. Ale vo všetkom modlitbou, prosbou a so vzdávaním vďaky, prednášajte svoje žiadosti Bohu. A Boží pokoj, ktorý prevyšuje každú chápavosť, uchráni vaše srdcia a vaše mysle v Kristovi Ježišovi.“ (Fp 4, 6-7)

Lebo Boh je jediným Darcom a zároveň Darom pokoja. Vstúpme do jeho pokoja a nájdeme v ňom útočisko.

Pondelok 22. 7.

„Budú proti tebe bojovať, ale nepremôžu ťa, lebo ja som s tebou,“ znie výrok Hospodina, „aby som ťa zachránil.“ Jeremiáš 1,19

Ježiš sa modlí za svojich učeníkov: „Prosím za nich. Neprosím za svet, ale za tých, ktorých si mi dal, lebo sú tvoji.“ Ján 17,9

Keď sa začítame do evanjelií, zisťujeme, že sa v Ježišovej prítomnosti dejú úžasné veci - premena vody na víno, uzdravenie chromého pri rybníku, rozmnoženie piatich chlebov atď.

To všetko je pre nás pochopiteľné, veď tak ako Peter nazývame Ježiša „Syn živého Boha“ a ako hovorí Ježiš, bolo nám to dané poznať Otcom nebies. Citujeme mocné a veľké veci. Dokážeme citovať vyznanie viery, či state Písma, ale keď nám Pán Ježiš odkrýva „karty“ ako učeníkom, máme potrebu tak ako Peter vziať Ježiša nabok a dohovárať mu: „To sa ti nesmie stať“. Samozrejme, Ježiša tu dnes fyzicky nemáme, ale takto rozhodujeme o sebe samých v situáciách, ktoré sa týkajú našej osoby, nášho ega.

„Vo svete máte súženie, ale dúfajte, Ja som premohol svet.“ Pán Ježiš porazil, zvíťazil nad svetom pred tým ako šiel na kríž. Zvíťazil nie nad viditeľným zlom. Viditeľné zlo už utržilo porážku dávno predtým. Veď ani nám nie je ťažké bojovať a víťaziť nad niečím, čo je zjavne zlé. Ježiš zvíťazil a ukazuje nám ako víťaziť nad zlom, ktoré je skryté a je hlboko v ľudskej podstate. Nad myslením sveta, pohanským myslením, alebo ak chceme nad hriechom. Preto za nás prosí, za tých, ktorých mu dal nebeský otec.

Kríž je posolstvom, ktoré prevracia pohanské myslenie, myslenie, kde je „uctievané ego“. Kríž je posolstvom pravej lásky, ktoré zráža k zemi každé ego a jeho črty. Svet proti myslieni kde sebeckto nemá miesta bojuje, ale ako hovorí prorok: „Nepremôžu ťa, lebo ja som s tebou,“ znie výrok Hospodina, „aby som ťa zachránil.“ Chráni našu myseľ, aby naše rozhodnutia boli správne a mali sme život, ktorý produkuje skutočný život.

Matúš 7,7-12 :: Marek 3,7-12

Utorok 23. 7.

Hospodin, Tvoje rozhodnutia sú mi potešením, sú mojimi radcami. Žalmy 119,24

Ježiš hovorí: „Nemyslíte si, že som prišiel zrušiť Zákon alebo Prorokov. Neprišiel som zrušiť, ale naplniť.“ Matúš 5,17

Čo je to vlastne Zákon? V našom (ľudskom) ponímaní je to súhrn pravidiel a predpisov, ktoré by mali zaručiť spravodlivosť a právo. Vieme však, že tento Zákon je nedokonalý, vlastne ako hovorí Písmo: „Nikoho neprivedol a nevedie k dokonalosti.“ Napriek tomu hovorí Pán Ježiš,

že Zákon neprišiel zrušiť, ba naopak, prišiel ho naplniť. Ako je možné naplniť Zákon? Ako je možné naplniť niečo, čo sa v skutočnosti stalo akoby jarmom na šiji človeka? Evanjelista Ján hovorí: „Z jeho plnosti sme my všetci dostali milosť za milosťou. Lebo ak zákon bol daný skrze Mojžiša, milosť a pravda prišli skrze Ježiša Krista. Boha nikto nikdy nevidel. Jednorodný Boh, ktorý je v lone Otca, ten o ňom priniesol zvesť.“ Pán Ježiš neprišiel len hovoriť o Bohu. On nám Ho interpretoval, alebo doslovne urobil exegézu Boha. Inými slovami by sme mohli povedať, čo bude možno zvláštne, že nie „Ježiš je Boh, ale Boh je Ježiš“. Kristus prišiel, aby nám predstavil pravý obraz Boha. Boh sa po stáročia javil človeku ako trestajúci a krutý Boh, preto hovorí prorok: „Môj ľud hynie, lebo nemá poznania. Pretože si odmietol poznanie, odmietnem ťa, nebudeš mi slúžiť ako kňaz. Zákon svojho Boha si zabudol, aj ja zabudnem na tvojich synov“ (Oz.4,6). To, že Boh nie je krutý, ale naopak, je nekonečnou láskou nám dokázal, keď naše nedostatky vyniesol na drevo kríža a sám podstúpil smrť namiesto nás, „lebo tak veľkú lásku nám daroval Boh“. Naplniť Zákon je možné jedine cez optiku lásky: „Nebudte nikomu nič dlžní, okrem toho, aby ste sa navzájom milovali: veď kto miluje blížneho, vyplnil zákon. Lebo: Nescudzoložíš! Nezabiješ! Nepokradneš! Nepožiadaš! a ktorékoľvek iné prikázanie je zahrnuté v tomto slove: Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého! Láska nerobí zle blížnemu; teda naplnením zákona je láska“. (Rim 13,8-10) Ak máme a poznáme pravý obraz Boha, stanú sa nám Jeho rozhodnutia potešením a radcami v našom každodennom živote. „Každý, kto verí, že Ježiš je Kristus, narodil sa z Boha. A každý, kto miluje Boha ako Otca, miluje aj toho, kto sa z neho narodil. Podľa toho poznáme, že milujeme Božie deti, keď milujeme Boha a plníme jeho prikázania. Lebo láska k Bohu spočíva v tom, že zachováme jeho prikázania. A jeho prikázania nie sú ťažké. Veď všetko, čo sa narodilo z Boha, premáha svet.“ (1Jn 5,3)

Matúš 5,33-37 :: Marek 3,13-19

Streda 24. 7.

Hospodin ma poslal hlásať potešenie všetkým zarmúteným. Izaiáš 61,1.2
Nech je požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, Otec milosrdenstva a Boh všetkej útechy, ktorý nás potešuje v každom našom súžení, aby sme aj my mohli potešovať tých, čo sú v akomkoľvek súžení, a to útechou, ktorou aj nás Boh potešil. 2. Korinťanom 1,3-4

Predstavme si, že sme ako jeden japonský vojak z obdobia druhej svetovej vojny. Tento vojak sa ukrýval na ostrove Guam. Keď vojna skončila v roku 1945, Američania vyhadzovali z lietadiel letáky o skončení vojny, ale Shochi Yokoi tomu neveril, ale to považoval za pascu. Tento vlastenec, verný svojmu cisárovi, slúbil, že sa nikdy nevzdá. Pretože nemal žiadny kontakt s civilizáciou, žil z toho, čo si našiel v džungli. V roku 1972, 27 rokov potom, čo sa skončila druhá svetová vojna, poľovníci narazili na Yokoia, keď chytal ryby. Až vtedy sa dozvedel, že poslanstvo o mieri nebol podvod, ale pravda. Kým sa jeho národ už desiatky rokov tešil zo života v mieri, Yokoi celé roky trpel núdzu a prežíval strach.

Z času na čas je náš postoj podobný mužovi z tohoto príbehu. Napriek tomu, že nám je ohlasovaný pokoj a odpustenie v Bohu, nechávame sa klamať okolnosťami života a neveríme skutočne, že poslanstvo evanjelia je pravdivé.

Boh skrze Izaiáša pred mnohými stáročiami oznámil, že obdobie strachu a utrpenia sa naozaj skončí: „Potešujte, potešujte môj ľud, vraví Boh váš. Hovorte k srdcu Jeruzalema a privolávajte mu, že skončila sa jeho otrocká služba,“ (Iz 40,1-2) Už bolo dosť otročenia klamstvu o Bohu a o človeku veď: „Mnoho ráz a rozličným spôsobom hovoril kedysi Boh otcom skrze prorokov. V týchto posledných dňoch prehovoril k nám v Synovi, ktorého ustanovil za dediča všetkého a skrze ktorého stvoril aj svet. On je odlesk jeho slávy a obraz jeho podstaty a udržuje všetko svojím mocným slovom.“ (Žid. 1)

Sám Boh nám prináša skrze Krista poslanstvo mieru, On nás volá slovami: „Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním. Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom; a nájdete odpočinok pre svoju dušu. Moje jarmo

je príjemné a moje bremeno ľahké.“ Alebo: „Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí“.

Nie je potrebné sa skrývať a báť sa Boha. Naopak, ak sme zažili radosť a útechu z posolstva Ježiša Krista, ohlasujme túto radostnú správu aby aj iní mohli byť potešení a slobodní.

Príslovia 8,12-21 :: Marek 3,20-30

Štvrtok 25. 7.

Boh povedal: Svoju dúhu som položil na oblak, aby bola znamením zmluvy medzi mnou a zemou. 1. Mojžišova 9,13

To isté slovo zachováva terajšie nebo i zem. 2. Petrov 3,7

Verím, že žijeme na konci časov, preto potrebujeme byť ľudia viery, odvahy a Božej bázne. Svet v ktorom žijeme, sa zvrhol v mnohých oblastiach do nemorálnosti, násilie je denne predkladané pred naše oči, presne tak ako to bolo za čias Noeho až Boh ľutoval to že sformoval človeka. Len Noe a jeho rodina dostali milosť. Boh povedal Noemu aby vystaval koráb a vošiel v určený čas do korábu a tak bol zachránený On a jeho dom, ale celé ľudstvo zahynulo pri potope.. Dnes tým Korábom je živá CIRKEV a sám Pán Ježiš Kristus je dverami (Pán Ježiš hovorí: „Ja som dvere“), keď nimi vojdeme, budeme zachránení. Avšak pred úplným koncom, je tu jedno silné upozornenie: „To isté slovo zachováva terajšie nebo aj zem pre oheň.“ Dnes je ešte čas milosti, preto neváhaj zachráň sa kto môžeš a vezmi so sebou ešte toľkých ľudí, kolkým budeš viesť ešte poslúžiť ku spaseniu.

1. Korintánom 12,27 – 13,3 :: Marek 3,31-35

Piatok 26. 7.

Veď čo Boh zruca, viac sa nevybuduje, koho on zavrie, tomu viac neotvorí. Jób 12,14

Ježiš mu odpovedal: „Pre toho, kto verí, je všetko možné.“ Chlapcov otec hneď zvolal: „Verím, pomôž mojej neverie!“ Marek 9,23-24

Viera je dar Boží, každý kto prijal Pána Ježiša má určitú mieru daru viery. Niektorí majú vieru dostatočnú pre svoje spasenie, iní majú vieru pre službu núdzným, a zas iní majú vieru ktorá hory prenáša. Bonke dostal víziu Afriky obmývanú krvou Božieho baránka Krista a dostal vieru, ku spaseniu tisícov afričanov. D.Wilkerson videl vo vízii mladých ľudí bez zmyslu života v New Yorku a tak vo viere im začal slúžiť a tisíce v mnohých národoch, dokonca aj tu na Slovensku boli spasení a vyslobodení z otroctva alkoholu a drogovej závislosti. A čo ty? Možno si povieš ja som nemal žiadnu víziu, ja neviem ako, alebo komu mám slúžiť. Vtedy nám prichádza na pomoc Božie slovo a Sv. Duch. Čo máš vo svojej ruke? Mojžiš mal pastiersku palicu a vyviedol Izrael z Egyptského otroctva. Gedeon mal Džbán faklu a trúbu a Boh si ho použil k záchrane svojho národa. Eliáš mal plášť a ním rozdelil vody Jordána. Mládenec v NZ mal 2 ryby a 5 chlebov a Pán ním nasýtil 5000 ľudí. Daj to, čo máš vo svojej ruke a popros Pána o dar viery a použi to, čo máš k Božej sláve.

Efezanom 4,25-32 :: Marek 4,1-9

Sobota 27. 7.

Chudobný nezostane natrvalo zabudnutý ani nádej utrápených nikdy nezhyne. Žalmy 9,19

Ježiš povedal: „Blahoslavení chudobní, lebo vaše je Božie kráľovstvo.“ Lukáš 6,20

Lebo takto hovorí Najvyšší a Vznešený, čo tróni vo večnosti, ktorého meno je Svätý: Bývam na výsosti a na svätom mieste aj s tým, kto je skrúšený a pokorný v duchu aby som oživil duch pokorných a srdce skrúšených. Toto slovo je výzvou pre každého znovuzrodeného človeka, preto maj postoj pokory, úprimnosti a túžby po Božom riešení, to prináša vyslobodenie z utrápenia, sprítomňuje Božie kráľovstvo, ktoré sa prejavuje v spravodlivosti, radošti a pokoji v Duchu Svätom. Aj dnes je pre nás pripravené Božie riešenie nášho problému, ver že nezostaneš natrvalo zabudnutý, presne tak ako to bolo s Jozefom, ktorý bol posmievaný bratmi a predaný do otroctva, pre veci, ktoré sa mali stať v budúcnosti a o ktorých bol presvedčený, že mu ich Boh zjavil. Ale trvalo to 13 rokov,

kým prišlo Božie riešenie jeho problému a Pán bol oslávený a Jozef bol nielen vyslobodený, ale aj povýšený a postavený ako záchranca svojho rodu. Neboj sa, vytrvaj a uvidíš Božie riešenie aj tvojej životnej situácie, či tvojho poslania na tejto zemi.

Filipanom 2,(13)14-18 :: Marek 4,10-20

Nedeľa 28. 7. 9. nedeľa po Svätej Trojici

Hospodin je so mnou, nebojím sa. Čo mi urobí človek? Žalmy 118,6

Kto nás odlúči od Kristovej lásky? Súženie alebo úzkosť, prenasledovanie alebo hlad, nahota, nebezpečenstvo alebo meč? Rimanom 8,35

Žijeme v neprajnom prostredí, uprostred ľudí, ktorí majú iné hodnoty, ako my. Dokonca sa nám posmieávajú, a morálne hodnoty, ktoré my vyznávame svojím spôsobom života, oni po nich šliapú. Dnes je pre mladú generáciu inakosť moderný spôsob života. Ale nás Pán volá k svätosti, k zdravému morálnemu životnému štýlu, volá nás byť Jeho svedkami uprostred tohoto sveta. Nemusíme hneď kričať, že to, čo robíte je zlé a prevrátené, stačí, keď náš spôsob života bude iný, svätý, čistý, radostný, a odlišný od neveriacich. To bude kričať viac ako naše slová. Ale ak by prišlo na to, že za naše presvedčenie budeme prenasledovaní, vedzme, že sme na strane Víťaza, vedzme, že On tam bude s nami, nič nás neodlúči od Kristovej lásky pretože Boží Duch nás prevedie aj touto skúškou života.

Pondelok 29. 7.

Hospodin si nakloní naše srdcia k sebe, aby sme kráčali po všetkých jeho cestách. 1. kráľov 8,58

Nikto nemôže povedať „Ježiš je Pán!“, iba ak v Duchu Svätom. 1. Korintianom 12,3

Máme tu nový týždeň, novú príležitosť vyskúšať Božiu dobrotu a jeho vedenie skrze Ducha svätého. Tak ako to urobil Šalamún, keď prosil o Božiu milosť, ochranu a vedenie a videli sme na jeho živote, V Písme čítame o Božej priazni, ochrane, a požehnaní ktoré bolo zrejme v jeho

živote. Aj my môžeme denne zažívať veľmi podobné vedenie, či sme mladí, alebo zrelší. Boh od nás len požaduje, chodenie v Duchu Svätom. Čo to však znamená? Keď sme sa rozhodli kráčať po jeho cestách, tak potrebujeme denne byť sýtení Božím slovom, denne si nájsť čas na stíšenie, denne prosiť o odpustenie ak sme v niečom zlyhali, denne prosiť o plnosť a vedenie Ducha Svätého. Ale ak chceme mať aj vnútornú radosť, tak sa denne zdieľajme s inými ľuďmi, ktorých nám Pán posielal do cesty. Potom budeme zažívať nielen vnútornú radosť, ale aj naša tvár bude žiariť radosťou a my si zrazu uvedomíme, že naplníme Boží príkaz: „Chodte do celého sveta a kážte evanjelium každému stvoreniu“.

Lukáš 16,10-13 :: Marek 4,21-25

Utorok 30. 7.

Ja som priviedol vodu na púšť a rieky na pustatinu, aby som napojil svoj ľud, svojho vyvoleného. Izaiáš 43,20

Ježiš povedal žene: „Kto sa však napije z vody, ktorú mu dám ja, nikdy nevysmädne. Ale voda, ktorú mu dám, stane sa v ňom prameňom vody prúdiacej do večného života.“ Ján 4,14

V živote každého z nás môže nastať okamžik, keď v kritických situáciách svojho života sme postavení zoči - voči smrti. Vtedy film nášho života prebehne v jedinom okamžiku pred naším vnútorným zrakom a my prehodnocujeme, celý svoj život, svoje postoje, motívy srdca. Aký zmysel mal a má náš život? Nepremrhal som minulý deň, týždeň, rok, alebo dokonca celý svoj život? Svet nám dnes ponúka všetky možnosti, ako utíšiť náš vnútorný smäd po nepoznanom, po nadprirodzenom, dáva nám jednu alternatívu za druhou, aj keď sme si už mnohokrát overili bezmocnosť svetského spôsobu života. Ani konzumný spôsob života, ani všetky radosti sveta, majetok, či peniaze neuspokoja naše vnútro. Stále tam ostáva smäd. Preto potrebujeme prísť ku zdroju živej vody, ktorú nám ponúka Pán Ježiš, Potom odvrátenie sa od bezbožnosti a každodenne zasvätený život Bohu, v čistote našich postojov i skutkov môže priniesť slávu Bohu a radosť a požehnanie nám a naším blízkym na každý deň. Čerpajme denne z prameňa živej vody ktorú ponúka náš Pán.

1. Kráľov 3,16-28 :: Marek 4,26-29

Streda 31. 7.

Potom spoznáte, že ja som Hospodin, keď to urobím s vami pre svoje meno, a nie podľa vašich zlých ciest ani podľa vašich zlých skutkov. Ezechiel 20,44

Boh dokazuje svoju lásku k nám tým, že Kristus zomrel za nás, keď sme boli ešte hriešni. Rimanom 5,8

Boh povoláva aj dnes novú generáciu k zmysluplnému a naplnenému životu, plného dobrodružstva s Bohom. Hovorí k nám cez Božie slovo, ale aj cez rôzne a niekedy aj ťažké okolnosti života, len preto, že nás má rád a nechce, aby ktokoľvek z nás zahynul. On miluje hriešnikov, ale preto, že je svätý v Jeho prítomnosti hriech neobstojí, dokonca On hriech až nenávidí.. Napriek tomu Boh pripravil spôsob ako nás vyslobodiť z otroctva hriechu a večnej smrti. Poslal to najdrahšie čo mal, svojho milovaného Syna, aby nás hriešnych, On svätý a nevinný svojou obeťou na Golgotskom križi zmieril zo svojím nebeským Otcom a naplnil náš život, nevýslovnou radosťou, pokojom, ktorý prevyšuje ľudský rozum a daroval nám život, ktorý stojí za to žiť. Ja som to z Božej milosti mohol spoznať, a prijal som Bohom ponúknutú milosť a teraz žijem zmierený z Bohom. Ako je to s tebou?

1. Korinťanom 10,23-31 :: Marek 4,30-34